

Aynıyla Vaki Bir Olay Beşir Ağa Nasıl Şih Ya da Pîr Oldu

– Sami Biber · 27 Temmuz 2018

Aşağıdaki olay aynen yaşanmış gerçek bir hayat hikayesinden ilginç ve komik bir kesittir. Olayın kahramanları hayattadır. Olayın kahramanlarının bir kısmı Alevi, bir kısmı Sünni olduğu için her iki tarafı da rencide etmemek adına bu isimleri kullanmayıp onun yerine bir guruba elma, ötekine portakal diyeceğim.

Elmaların Arafat memleketinde sanki başka kız kalmamış gibi portakalların kızlarından biri olan Mestane'ye aşık olmuştu. Portakalların Mestane de memleketinde başka erkek kalmamış gibi elmaların Arafat'a aşığı. E tabii ki böyle bir durumda aralarında kara hindibadan tutun da eğretili otuna kadar tüm nebatatlarla birlikte kara çalılar da bulunmaktaydı. Çünkü öteden beri elmalar portakallardan fena şekilde gıcık kaptıkları gibi portakallar da elmaları hiç mi hiç sevmezdi o şehirde.

Efendim şehri yazmakta sanırım bir sakınca yok. Önceleri Mamuret-ül Aziz diye bilinen ve şimdikinden çok daha geniş bir alanı kapsayan, daha sonraları El-Aziz diye tanınan ve en son olarak da Elazığ olarak bildiğimiz ilimiz burası. Şehir Elazığ olmasına Elazığ da Arafat Arafat değil, Mestane de Mestane değil aslında. Bu isimler benim onlara verdiğim isimler (diğer tüm isimler de haliyle benim uydurmam. Asıl isimler farklı)

Elmagiller ailesi Elazığ'da portakalgillere nazaran biraz daha ekabir takımı... Yani portakalgiller varoşların boynu bükükleri iken elmagiller ensesi kalın takımından. Bir husus daha var ki o da: Elmagiller aynı zamanda – çok büyük olmasa da- bir aşiret... Aşiretin başındaki Beşir Ağa ise aynı zamanda bilmem hangi şeyhin, ya da pîrin bilmem kaçınıcı göbekten torunu... Yani öyle kerameti, hüneri filan olmasa da çevrede bu özelliği yüzünden de saygı duyuluyor ve eli eteği öpülüyor. Ama yine de şih ya da pîr değil de Ağa olarak biliniyor.

Beşir Ağa, en küçük oğlu olan Arafat'ın , portakalgillerin en küçük kızı Mestane'ye aşık olduğunu öğrenince hemen evin bodrumuna iniyor ve turşu küpünden başlayarak sirke küpüne kadar ne kadar küp varsa biniyor ki Beşir Ağanın küplere binmesi o aşirette hiç bir zaman hayırlara vesile bir olay değil elbette. Nitekim küp binme merasimi biter bitmez Beşir Ağa diğer oğullarına " Bana Arafat denen o gavati getirin" diye ünlüyor.

Az sonra tüm ağabeyler Arafat'ı babalarının önüne koyuyorlar boş bir çuval gibi. Beşir Ağa " Yıkın yere" diyor. Yıkıyorlar.

Sonrası malum. Beşir Ağa eşeği suya salıyor ve " Ha bu uyuz eşek sudan gelinceye kadar falakadan

geçirin bu iti ki gidip de bir portakalın kızına aşık olmak neymiş görsün” diyor. Kendisi çıkıp kahveye gidiyor okeyde sövüşlenmek üzere.

Ağabeylerin canına minnet...Babalarının - tekne kazıntısı- diye şımarttıkça şımarttığı, bu yüzden de sık sık ceplerinden para aşırıldığı halde ses edemedikleri, öteden beri “Bir sebep, bir bahane çıksa da şu piçi bir güzel dövsek” diye fırsat kolladıkları bir sırada, babadan desturu alınca “ Yahu yazıktır bu çocuğu da Allah yarattı” demiyorlar, veriyorlar odunu. Veriyorlar odunu... Hani feryatları duyan anaları “ Ula ne yapıysız gavurun döller. Ben onu çıkarana kadar neler çektim biliy misiniz?” diye üstlerine gelmese zavallı Arafat gelecek kışa yenecek olan pestile dönüşek neredeyse.

Ağabeylerin. “ Ana, babamızın emri vardır” demeleri üzerine anaları “Bakın o zaman iş değişir. Ey madem devam edin ama yavaş vurun. Sabidir ne de olsa ” diyor. Bunun üzerine dozu biraz indiriyorlar.

Allahtan anaları sabahleyin erkenden kalkıp eşeğin yemini suyunu vermiş. O bakımdan sudan çabuk dönüyor eşek.

Peki Arafat? Bunca dayaktan sonra vazgeçiyor mu Mestaneden ? Ne gezer efendim. Ağabeylerinin o Çin işkencesine rahmet okutacak sopaları altında bile “ Mestaneeee, Mestanee” diye inliyor. Gerçi arada “Kestaneeee, kestaneeee” dediği de oluyor ama buna da şaşmamak lazım. Zavallı çocuk o dayakların tesiriyle nasıl bir halisünasyon yaşıyordu kim bilir?

Tabii ki Arafat’ın babası Beşir Ağa gibi Mestane’nin babası Masum Efendi de öğrenmişti kızının yediği haltı. Onun kızı nasıl olurdu da elmagillerden birinin oğluna aşık olurdu? Öteki kızları ne güzel hep portakallarla evlenip kendisine bir sürü narenciye (torun) vermişken şimdi bu en küçük aşüfte, narenciye ile elma karışımı bir kokteyl mi koyacaktı kucağına?

“Yidim seni gavurun gızı ” ünlemesi portakalgillerin hanesinde yankılanınca tüm aile “ Aha da dellendi valla. Hapı yuttuk ” diye titremeye başladılar.

Masum, hiç de masum olmayacak şekilde zavallı mestaneyi önce kalın kalburlardan, sonra ince eleklerden geçirip nihayet değirmende un haline getirdi ama yine de onun" Arafat, Arafat " diye bağırmasını önleyemedi. Gerçi o da gördüğü halisünasyonların etkisiyle ara sıra “ Arap aaattt , Arap aaatttt” diye bağırıyordu ama o kadcık kusur kadı kızında da olurdu elbet.

Her iki baba da kız ve oğullarını psikoloğlardan üfürmecilere kadar götürmedik yer bırakmadılar. Psikoloğlar bunlara dayadı hapı, şurubu. Üfürmeciler, en hızlı devir klimalardan daha şiddetli üfürüp bir de tükürük yağmuruna tuttu adeta ama nafle. Hiç bir hap, hiç bir muska, üfürme, tükürme, tesir etmiyordu ne Arafat’a ne de Mestane’ye... Resmen her ikisi de iğne ipliğe dönmüştü. Öyle ki Arafat’ın anası bir keresinde dikiş makinesinin iğnesi kırıldığında yanlışlıla Arafatı takmıştı makineye. Mestane’nin

annesi de yere düşmüş bir iplik parçası zannederek kızını çöp sepetine atmıştı. O derece yani.

Sonunda Arafat'ın ağabeyleri aralarında toplanarak " Ula bu Arafat deyyusu sağ oliy başımıza dert, hasta oliy başımıza dert. En iyisi babamızı ikna edek de bu gavatı evere, biz de kurtulak " dediler ve fikirlerini Beşir ağaya iletiler.

Beşir Ağa önce " Ula olur mu. El alem ne der? Koskoca elmaların Beşir Ağa, gidip de portakallardan kız istemiş" demezler mi? Diye itiraz edecek olsa da oğulları " yahu baba sen ağa adamsan, ucundan kıyısından şıklık/ pîrlık de var. Kim ne diyebilir ki?" demeleri üzerine çaresiz razı oldu.

Portakalların Masum kapısının çalındığını duyunca hemen fırlayarak açtı. Karşısında bir sürü elma durmaktaydı. Hiç birisini tanımasa da kokularından onların Golden ya da Starking olduğunu anlamak zor değildi. Zaten tam ortalarında duran elmayı gördüğü anda tanımişti. Bu Beşir Ağaydı.

İçinden "Ula kapıma niye geldiniz? İttirin gidin" demek geçse de bir varoşun bir ağaya "ittirin demesi nâ mümkündü. Öte taraftan bir ağanın , bir marabanın evine gelmesi o maraba için bir onur vesilesiydi. Ne demek bir ağanın bir marabanın ayağına gelmesi.

"Buyurun, ne istemiştiniz?" Dedi kibarca.

Beşir Ağa, bir Washington ya da Yafanın evine varıp ondan kız istemeyi bir türlü kendine yediremediği için " Bu böyle olmayacak. Ayık kafayla yapamam bunu" diyerekten yaklaşık bir su damacanası dolusu rakıyı mideye indirerek tam anlamıyla küfelik olduktan sonra varmıştı Masum'un kapısına. Hoş herifin ayık gezdiğini gören de yoktu ya o da işin başka bir boyutu... Ayakta zor duruyordu. Hatta oğulları, yeğenleri ve aşretten diğer insanlar kollarından tutmasalar oracığa yığılacaktı.

Zorlukla konuştu Beşir Ağa.

-Hele içeri girek anlatacam.

Masum elinde bir buket çiçek ve bir kutu çikolata bulunan Arafat'a tiksintiyle baktı ama anlamıştı gelenlerin kız istemeye geldiklerini... İçinden " Agalığına güveniy gavat. Nah sana kız verirem. Geldiklerine pişman etmezsem bana da Masum demesinler" diyerek Beşir Ağa ve avanesini içeri aldı. Ama bu arada bir ağaya nasıl posta koyup kızını bir elmaya nasıl vermediğini cümle alem görsün diye de kızlarından birine, çaktırmadan tüm mahalleliyi eve toplamasını söyledi.

Beşir Ağa sallana sallana bir koltuğa çöktü. Oturur oturmaz oğullarını tanıttı.

-Bu büyük oğlum Kemankeş, Bu Tirkeş, Bu Serkeş, Ha bu Esrarkeş, Bu Cefakar, Bu Sedefkar, Bu

Hamurkar, Bu Fedakar, Bu da küçük oğlum Arafat...

Masum ondan geri kalır mı. O da kızlarının tanıttı:

-Bu Büyük kızım Dostane, Bu Pastane, Bu Rasathane, Bu Postane, Bu Hastane, Bu da küçük kızım Mestane.

Beşir Ağa devam etti.

-Biz buraya....

Durdu. Büyük oğlu Kemankeşe sordu. " Ula biz buraya kimin emriyle gelmiştik?"

Kemankeş edeple babasının kulağına eğildi?

-Allah'ın emriyle baba.

Beşir Ağa.

-Oğlan doğru diy. Biz buraya Allah'ın emriyle geldik. Yoksa benim gelmege hiiç niyetim yoktu.

Bu arada ev mahalleli tarafından hınca hınç doldurulmuş ve herkes gözlerini Beşir Ağa'ya dikmişti. Koskoca bir Ağa, hem de şih/ pîr torunu neler diyeycekti, nasıl karşılanacaktı ve Masum zavallısı koskoca ağayı nasıl sepetleyecekti? Hem merak hem de şenlik seyredecek olmanın eğlencesi tabii ki.

Beşir Ağa dili ağzının içinde zor dönecek şekilde tekrar konuştu.

-Biz buraya...

Sonra tekrar durdu ve bu sefer oğlu Serkeş'e sordu.

-Ula bir de başka bir şey vardı neydi?

Serkeş babasının kulağına eğildi.

-Peygamberin kavliyle baba.

Beşir Ağa devam etti.

-Biz buraya peygamberin kavliyle de de geldik.

Masum daha ağzını açmadan mahalleli " Hoş gelmişsen ağam " diye hürmet ve sevgilerini sundular. Beşir Ağa mahallelinin bu iltifatından memnun vaziyette tekrar konuştu Masum'a hitaben.

- E di haydi. Kızı ver de gidek.

Masum artık tüm masumiyetini bırakıp bu küstah elmaya haddini bildirmeliydi. Elma olduğu yetmiyormuş gibi bir de bu ne küstahlıktı böyle.

-Baa bak Ağa. Sen de biliysin ki elma ile portakal olmaz. Bir elma ağacına portakalın aşılandığı, bir portakala elmanın aşılandığı nerede görülmüş?

Beşir Ağa bir halt anlamamıştı o sarhoş kafayla. Bu sefer oğullarından Tirkeş eğildi babasının kulağına.

-Çocuklar şaşşı olurmuş. Öyle diy.

Aşşşı şaşşı anlamıştı besbelli.

Beşir Ağa tam " Korkma şaşşı maşşı olmaz" diyecekti ki Masum devam etti?

-Hem kızımız daha sabidir.

Beşir Ağa sabi denen kızın neredeyse bir saattir oğlu Arafat'a mucuk mucuk öpücük gönderdiğini işte o an fark etti ve patlattı.

-Ula bu gadır gadar gız mı sabidir?

Beşir Ağanın olayı çaktığını gören Masum'un kızlarından Hastane, Mestanenin böğrüne dirseği geçirerek onu hastanelik etti. Bu arada Masum sözüne devam etti.

-Şimdi çiçeğinizi, pastanızı alın ve....

Dediği anda kızlarından Pastane atıldı.

-Baba...Pasta kalaydı ha?

Masum " Hasbinallah Veni'mel vekil" derken Beşir Ağa celallendi.

-Ula sen Şimdi bize kız vermiy misen?

Mahalleli Masum'un cesaretine hayran vaziyette onun son sözlerini söylemesini beklerken Beşir AĞa fkeyle " Hele bene bir cigara verin" dedi. OĞullardan Esrarkeş hemem kaŐak tütün iŐine biraz esrar katıp sararak babasına bir cigara uzattı.

Beşir AĞa sigarayı ağzına koyduğu an bütün oğulları ve yeğenleri ŐakmaĐı Őaktılar.

İŞte ne olduysa o anda oldu.

Beşir AĞa sigarasını yakmak üzere Őakmaklara doğru eğilirken Çok Şiddetli bir Şekilde geğirdi ama o kadar rakı iŐmiŐti ki tabii olarak ağzından Őıkan gaz safı alkold ve o anda Őakmaklar yandığı işin o ağzdan Őıkan gaz alev almıŐtı.

Evde bulunanların tümü bu manzarayı, yani Beşir AĞanın ağzından alevler ŐıktıĐını görmüŐtü.

Sonrası mı?

Tabii ki gazabıyla ağzından alevler Őıkaran bu ulu Őeyh/ pr'e kız verilmeyecek de kime verilecekti. BaŐta Masum olmak üzere tüm mahalle Şeyhin/ prin ayaklarına kapandı "affet bizi" diye.

Beşir AĞa Şimdi İstanbul'da yaŐıyor. Epeydir yle keramet filan göstermese de oğlu Arafat'a Mestane'yi istediği ve aldığı o günden bu yana artık ona Beşir AĞa değil Őıhım/ Prim diyor millet ve tekrar gazaplanıp ağzından ateŐler Őıkarmasın diye son derece sayĐı gösteriyorlar.